

Nerikes Allehanda

2008-10-15 07:30 (Familjenyheter)

Djurtolken om Wilma: "Jag fick känningar"

HÅLLABROTTE

En vanlig arbetsdag var djurtolken Christina Jarl och pratade med Wilma, en Northfork terrier i Hällabrottet. Läs vad Wilma berättade, och vad hennes matte tyckte om resultatet.

Så här går det till:

Christina frågar familjen Ullfjord om basfakta om Wilma. Dessutom vill familjen ha svar på några frågor:

- Hon har ont någonstans, det tror vi oss ana, men var? Varför är hon sur mot barn? Varför skäller hon när vi åker bil, och har hon problem med att hon slagit ut ett par tänder?

Sedan går Christina in med Wilma i ett stängt rum i en timme. Familjen väntar utanför.

Upp till bevis: vad har Wilma sagt och stämmer det?

Christina tittar ner i sitt block som är fullklottrat av bokstäver och yviga streck.

- Först kände jag en otrolig energi, som en känsla av att fara som en raket, en kanonkula: POFF, POFF, rakt in i något!

Margareta och Eva ler nickande mot varandra. Jo då, hade Wilma varit en stor hund hade de fått ligga som ett streck efter kopplet, och den snabba farten är ju dessutom förklaringen till hur Wilma slagit ut sina framtänder.

- Jag fick också en känsla av att tycka om att sitta och titta ut. I fönster, i bilar. Högt upp ska det vara. Inte ligga.

Även denna kommentar tas emot med bifall. Wilma brukar ofta sitta i fönstret och kika ut.

"Jag fick känningar"

Det är dags för frågorna som Christina fick med sig i förväg. Vad har Wilma svarat? Har hon verkligen ont någonstans?

- Min första känsla var nåt i bröstet, nånting med andningen, lite host och lite harkel. Lite som ett astmaanfall. Jag fick också känningar om att Wilma är ömfotad, särskilt under baktassarna.

Matte Margareta avslöjar att visst undviker Wilma att gå på grus, att hon alltid slinker upp på gräset intill.

Det här med barn då? Varför gillar inte Wilma familjens yngsta? Christina har ett svar:

- I mitt block har jag skrivit "bit, voff, nys" och också om känslan av att vilja bita mot dem som stjälar min uppmärksamhet.

Eva och Margareta skrattar. Det där nysandet känner de allt igen.

Hon skäller för att få uppmärksamhet

Fyra fullproppade A4-sidor har Christina skrivit, och punkt för punkt går hon igenom dem. Det mesta åtföljs av igenkännande miner från Eva och Margareta.

- Om att åka bil. Där har jag skrivit "Wow, uppmärksamhet! Se mig, se mig!" Det är därför hon skäller. Vad gäller andra hundar kändes "VOFF, VOFF, VOFF"! Hon ser inte, hör inte, och jag försökte sända över en bild till henne att ta det mer lugnt.

Vad gäller tandgluggen i Wilmas mun kan Christina rapportera att den upplevs som om nånting fastnat där. Nåt som måste slickas bort. Från andra änden köksbordet kommer glada tillrop:

- Det stämmer! Tungan kan gå i ett så man kan bli tokig!

Wilma själv verkar nöjd med besöket. Hon sitter och kakar på en bulle.

BILD: Pavel Koubek

Artikel från na.se (<http://na.se/artikel.asp?intId=1397470>)

Copyright © Nerikes Allehanda 1995-2009

Nerikes Allehanda, N Strandgatan 5, 701 92 Örebro. Tel 019-15 50 00.